

scheiden inzamelen aangemoedigd. Men wil de recuperatievoeten tot 30 ten honderd optrekken in 1995 ; tegen 2000 wil men een recuperatievoet van 60 ten honderd of meer bereiken.

Graag zou ik van de geachte Minister vernemen hoe dit concreet zal gebeuren.

1. Welke acties worden er opgestart en welke specifieke maatregelen worden er genomen om deze recuperatievoeten te bereiken ?
2. Op basis van welke studies werden deze streefpercentages berekend ?

Antwoord

1. Teneinde de vooropgestelde recuperatievoeten op termijn te bereiken worden onder meer de volgende actieprogramma's ontwikkeld :

- voortzetten en uitbreiden van de sensibiliseringscampagnes ;
- verbeteren en uitbreiden van de bestaande systemen van gescheiden inzameling ;
- de gefaseerde introductie van selectieve inzameling volgens de scheidingsregel : groente-, fruit- en tuinafval, recycleerbare materialen, klein chemisch afval, rest ;
- onderhandelingen met het bedrijfsleven teneinde te komen tot milieubeleidsvereenkomsten waarin resultaatverbintenissen van het bedrijfsleven centraal staan.

Deze beleidsintenties worden uitvoerig weergegeven in mijn MINA-plan 1990-1995 en ze worden in detail uitgewerkt in het deelplan recyclage van het Afvalstoffenplan 1991-1995.

2. Door de Openbare Afvalstoffenmaatschappij voor Vlaanderen (OVAM) werden de voorbije jaren en worden vandaag tal van projecten opgezet. Ook van initiatieven uit de ons omringende landen worden evaluatierapporten bestudeerd.

Uit al deze studies blijkt dat gescheiden inzameling en recyclage vandaag nog niet als evident kunnen worden beschouwd, maar met de nodige inspanningen bepalend zullen zijn voor de afvalstoffenverwijdering tijdens de komende decennia. Daarom ook zijn voorkoming en recyclage de belangrijkste peilers van het afvalstoffenbeleid.

Vraag nr. 189

van 8 februari 1990

van de heer W. VAN DURME

494

Verwijdering drijfmest uit kwetsbare gebieden — Subsidies

In het regionaal reclameblad „Meetjesland Express” verscheen een advertentie waarin de Dijkgraaf onder de titel „Berichtgeving” de landbouwers inlicht onder het verkrijgen van subsidies voor mesttransport. Het betreft het transport van drijfmest vanuit het waterwinningsgebied van de Isabellapolder naar een plaats bui-

ten de waterwinningsgebieden. De subsidies worden verleend door de Watermaatschappij van Zeeland aan de afnemers.

Kan de geachte Minister mij mededelen :

- in welke mate het Ministerie van Leefmilieu bij deze subsidieregeling is betrokken ;
- of er afnemers van drijfmest zijn erkend ;
- of er controle gebeurt op de uiteindelijke lozing van de drijfmest ;
- of de Vlaamse Waterzuiveringsmaatschappij subsidies verleent voor het vervoer van drijfmest vanuit kwetsbare gebieden ;
- op welke plaats(en) het lozen van drijfmest wettelijk is toegelaten ?

Antwoord

In uitvoering van het traktaat afgesloten tussen België en Nederland op 5 februari 1985 dient België oppervlaktewater ter beschikking te stellen aan Nederland in ruil voor de verdieping van het zeekanaal van Gent naar Terneuzen. Het oppervlaktewater wordt onttrokken aan de Isabellapolder en de Zwarte Sluispolder. In dit oppervlaktewaterwingebied dient dan ook speciale aandacht te worden besteed aan de kwaliteit van deze polderwateren.

Het Bestuur voor Leefmilieu van de Administratie voor Ruimtelijke Ordening en Leefmilieu werd betrokken bij het overleg tussen de voornoemde polderbesturen en de Watermaatschappij van Zeeland, in verband met de kwaliteitsvermindering van het geleverde oppervlaktewater ingevolge het uitspreiden en/of lozen van dierlijk mest.

Sinds een drietal jaar worden door de Watermaatschappij Zuidwest-Nederland (WMZ) tussen december en eind februari subsidies verleend voor afname buiten het waterwingebied van dierlijke mest afkomstig uit het watercaptatiegebied de Isabellapolder (ongeveer 6.000 hectare).

De bedoeling is te vermijden dat er aanleiding zou zijn tot het lozen van drijfmest ten gevolge van een tekort aan opslagcapaciteit tijdens de winter in het waterwingebied, door het stimuleren van transport en afzetbuiten het gebied.

Het betreft circa 10.000 kubieke meter drijfmest, voornamelijk mestvarkens- en zeugmest, die jaarlijks wordt afgevoerd door vaste loonwerkers, hoofdzakelijk in samenspraak met het bestuur van de Isabellapolder. Meestal gaat het om vaste Vlaamse afnemers (contract) in de omgeving van Wachtebeke en Zelzate.

Deze vervoerder of afnemer van drijfmest is als dusdanig niet erkend doch heeft de verplichting aangegaan het transport en de plaats van uitspreiding onmiddellijk aan partijen te melden.

Aan de afnemers wordt een subsidie gegeven die het tekort van de transportkosten aan de loonwerker moet bijpassen.

Volgens de WMZ verloopt de subsidieregeling als volgt :

50 ten honderd subsidie op de kostprijs van transport van mestvarkensmest ;

62,5 ten honderd subsidie op de kostprijs van transport van rundermest ;

75 ten honderd subsidie op de kostprijs van transport van zeugmest.

Concreet betekent dit minimaal 50 frank per kubieke meter voor een transport van 15 kilometer.

Gezien de beperkte afzetmogelijkheden in Zeeuws-Vlaanderen worden aan Nederlandse afnemers geen subsidies verleend.

Ik kan het geachte lid eveneens melden dat de Vlaamse Waterzuiveringsmaatschappij geen subsidies verleent en dus ook niet voor het vervoer van drijfmest vanuit kwetsbare gebieden. Anderzijds is het lozen van drijfmest in oppervlaktewateren overeenkomstig artikel 2 van de wet van 26 maart 1971 op de bescherming van de oppervlaktewateren tegen verontreiniging verboden.

Vraag nr. 192
van 8 februari 1990
van de heer J. CUYVERS

Donkmeer te Berlare — Bescherming

In welke mate druist het organiseren van activiteiten, die doorgaan op een podium van 40 meter op 24 meter, door de privé-v.z.w.-Festivaria in tegen de bescherming als natuurgebied en gedeeltelijk waterwingebied van het Donkmeer te Berlare ?

Welke maatregelen heeft de geachte Minister genomen om deze toestand te saneren ?

N.B. : Deze vraag werd eveneens gesteld aan de heer L. Waltiel, Gemeenschapsminister van Ruimtelijke Ordening en Huisvesting.

Antwoord

Ik kan het geachte lid mededelen dat het Donkmeer te Berlare behoort tot de speciale beschermingszone Durme en de middenloop van de Schelde die bij besluit van de Vlaamse Executieve van 17 oktober 1988 is aangewezen in de zin van artikel 4 van de richtlijn 79/409/EEG van de Raad van de Europese Gemeenschappen van 2 april 1979 inzake het behoud van de vogelstand.

Voor deze speciale beschermingszone komen, overeenkomstig hetzelfde besluit, naast de gebieden die op de gewestplannen als natuurgebieden, bosgebieden met ecologisch belang en natuurreservaten vermeld zijn, de volgende habitats in aanmerking :

- stromende en stilstaande waters, met hun oevervegetatie en hun slikplaten, in het zoetwatergetijdengebied ;
- rietvelden, zcggevelen en moerassen.

Op het gemeentehuis van de betrokken gemeenten ligt een afdruk van de speciale beschermingszone ter inzage. Ingevolge artikel 4 van de bovenvermelde richtlijn inzake het behoud van de vogelstand zijn maatregelen nodig om vervuiling en verslechtering van de woongebieden (van vogels) in de beschermingszones te voorkomen, alsmede om te voorkomen dat de vogels aldaar worden verstoord, voor zover deze vervuiling, verslechtering en storing van wezenlijke invloed zijn, opdat de vogelsoorten waarvoor de beschermingszone werd aangegeven, kunnen voortbestaan en zich kunnen voortplanten.

De betreffende festiviteiten worden slechts om de 2 à 3 jaar georganiseerd en dit gedurende 9 avonden, buiten het broedseizoen. Het is weinig waarschijnlijk dat dit ingrijpende verstoring van de vogels met zich meebrengt. Voor de lokatie van het podium werd de voor de natuur minst schadelijke hoek van het meer gekozen.

De lokale organisatie van activiteiten op een podium, waarnaar het geachte lid verwijst, valt in hoofdzaak, zonet geheel onder het toezicht van de gemeentelijke overheid.

Vraag nr. 201
van 16 februari 1990
van de heer M. DESUTTER

Aanwending van aardgas als motorbrandstof — Onderzoeken en experimenten

In Frankrijk onderzoekt men de mogelijkheid om na zuivering het biogas te herwinnen dat thans in de zuiveringsinstallaties wordt verbrand, teneinde er de voertuigen op te laten rijden die worden gebruikt voor de ophaling van het huisvuil.

Technici van de Gaz de France en specialisten uit de automobielsector en de uitrustingsindustrie die in een werkgroep zijn verenigd, zouden reeds heel wat initiatieven hebben genomen om aardgas aan te wenden als motorbrandstof.

Zijn er in België onderzoeken op dit vlak ?

Meent de geachte Minister niet dat ook in ons land voertuigen voor het ophalen van huisvuil gemakkelijk zouden kunnen worden omgeschakeld op biogas ?

In Nederland wordt ook geëxperimenteerd met personenwagens en autobussen.

Wordt in ons land overwogen stadsautobussen op aardgas om te schakelen.

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid te melden dat bij de Administratie geen studies over het gebruik van biogas door vuilnisophaalwagens zijn gekend.

Voor het overige verwijs ik het geachte lid naar de Minister, bevoegd voor Verkeerswezen.